Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (peto prošireno vijeće)

10. rujna 2020.*

„Tužba za poništenje – Uvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže i Mjanmara/Burme – Zaštitne mjere – Provedbena uredba (EU) 2019/67 – Aktivna procesna legitimacija – Pravni interes – Odbijanje prigovora nedopuštenosti”

U predmetu T-246/19,

Kraljevina Kambodža

Cambodia Rice Federation (CRF), sa sjedištem u Phnom Penhu (Kambodža),

koju zastupaju R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju A. Biolan, H. Leupold i E. Schmidt, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/67 od 16. siječnja 2019. o uvođenju zaštitnih mjera u vezi s uvozom indijske riže podrijetlom iz Kambodže i Mjanmara/Burme (SL 2019., L 15, str. 5.),

OPĆI SUD (peto prošireno vijeće),

u sastavu: S. Papasavvas, predsjednik, D. Spielmann, U. Öberg (izvjestitelj), R. Mastroianni i R. Norkus, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: engleski

Rješenje

I. Okolnosti spora

1 Cambodia Rice Federation (CRF) je udruga koja brani interese kambodžanske industrije riže. U tužbi koju je podnio s Kraljevinom Kambodžom tužitelj navodi da u ovom slučaju djeluje u ime svojih članova, koji su svi sudionici te industrije, i za vlastiti račun.

2 Od početka sedamdesetih godina prošlog stoljeća Europska unija dodjeljuje trgovinske povlastice zemljama u razvoju u okviru svojeg sustava općih carinskih povlastica.

3 Opće carinske povlastice, koje Unija dodjeljuje nerecipročno, uključene su u autonomni trgovinski režim osmišljen radi poticanja zemalja u razvoju da smanje siromaštvo i promiču dobro upravljanje i održivi razvoj kroz pružanje pomoći u stvaranju dodatnih prihoda kroz međunarodnu trgovinu, kako je predviđeno u uvodnoj izjavi 7. Uredbe (EU) br. 978/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o primjeni sustava općih carinskih povlastica i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 732/2008 (SL 2012., L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 59., str. 227. i ispravak SL 2017., L 294, str. 42.; u daljnjem tekstu: Uredba o OSP-u). Posljedično, instrument predviđen Uredbom o OSP-u funkcionira kao izraz politike Unije u području razvojne suradnje.

4 U okviru Uredbe o OSP-u Unija odobrava zemljama u razvoju povlašteni pristup svojem tržištu u obliku smanjenja na redovne carine Zajedničke carinske tarife, koji se sastoji od jednog općeg i dvaju posebnih programa. Takozvani program „Sve osim oružja” (u daljnjem tekstu: program EBA) poseban je program u korist najmanje razvijenih zemalja.

5 Kako bi se program EBA primjenjivao na neku zemlju, Ujedinjeni narodi moraju zemlju definirati kao najnerazvijeniju zemlju (članak 17. Uredbe o OSP-u). Popis zemalja korisnica programa EBA iz članka 1. stavka 2. točke (c) Uredbe o OSP-u naveden je u Prilogu IV. istoj uredbi.

6 Na temelju programa EBA na uvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže i Mjanmara/Burme (u daljnjem tekstu: dotični proizvod) primjenjivala se, na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe o OSP-u, potpuna suspenzija carina Zajedničke carinske tarife.

7 Republika Italija, koju su naknadno podržale druge države članice, podnijela je 16. veljače 2018. Europskoj komisiji zahtjev na temelju članka 22. i članka 24. stavka 2. Uredbe o OSP-u kojim je zatražila donošenje zaštitnih mjera u pogledu dotičnog proizvoda.

8 U skladu s člankom 22. stavkom 1. Uredbe o OSP-u, ako se proizvod podrijetlom iz zemlje korisnice jednog od povlaštenih dogovora iz članka 1. stavka 2. te uredbe uvozi u količinama i/ili po cijeni koja uzrokuje ili prijeti uzrokovati ozbiljne poteškoće proizvođačima iz Unije sličnih ili izravno konkurentnih proizvoda, uvodi se ponovno uobičajena carina iz Zajedničke carinske tarife na taj proizvod.

9 Komisija je 16. ožujka 2018. pokrenula ispitni postupak u vezi s uvozom dotičnog proizvoda kako bi prikupila podatke potrebne za provođenje dubinske procjene. U tom su ispitnom postupku sudjelovali, među ostalim, kambodžanska vlada, CRF i određeni proizvođači izvoznici iz Kambodže.

10 Nakon ispitnog postupka Komisija je, nakon što je zaključila da je dotični proizvod bio uvezen u količinama i po cijeni koji su uzrokovali ozbiljne poteškoće industriji Unije, odlučila – donošenjem svoje Provedbene uredbe (EU) 2019/67 od 16. siječnja 2019. o uvođenju zaštitnih mjera u vezi s uvozom indijske riže podrijetlom iz Kambodže i Mjanmara/Burme (SL 2019., L 15, str. 5., u daljnjem

tekstu: pobijana uredba) – privremeno ponovno uvesti carine Zajedničke carinske tarife na uvoz dotičnog proizvoda. Komisija je smatrala da se zaštitne mjere moraju donijeti na razdoblje od tri godine i uspostavila je postupno smanjenje stope primjenjivih carina.

II. Postupak i zahtjevi stranaka

11 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 10. travnja 2019. Kraljevina Kambodža i CRF pokrenuli su ovaj postupak.

12 Komisija je zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 28. lipnja 2019. istaknula prigovor nedopuštenosti na temelju članka 130. stavka 1. Poslovnika Općeg suda.

13 Kraljevina Kambodža i CRF podnijeli su 21. kolovoza 2019. svoja očitovanja o prigovoru nedopuštenosti.

14 Opći sud je 28. veljače 2020. postavio Komisiji pitanje u pisanom obliku u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 89. Poslovnika. Komisija je na taj zahtjev odgovorila u za to određenom roku.

15 Kraljevina Kambodža i CRF u tužbi od Općeg suda zahtijevaju da:

– poništi pobijanu uredbu;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

16 U prigovoru nedopuštenosti Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbaci tužbu kao nedopuštenu;

– naloži Kraljevini Kambodži i CRF-u snošenje troškova.

17 U očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti Kraljevina Kambodža i CRF od Općeg suda zahtijevaju da:

– odbije prigovor nedopuštenosti;

– poništi pobijanu uredbu;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

III. Pravo

18 Na temelju članka 130. stavka 1. Poslovnika, ako tuženik to zatraži, Opći sud može odlučiti o nedopuštenosti bez ulaženja u raspravu o meritumu. Sukladno članku 130. stavku 7. Poslovnika, Opći sud u najkraćem mogućem roku odlučuje o zahtjevu ili, ako to opravdavaju posebne okolnosti, odgađa svoju odluku do odluke o meritumu.

19 U predmetnom slučaju, s obzirom na to da je Komisija zahtijevala da se donese odluka o nedopuštenosti, Opći sud odredio je, smatrajući da je na temelju sadržaja spisa predmet dovoljno razjašnjen, da će o tom zahtjevu odlučiti bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.

20 U prilog svojem prigovoru nedopuštenosti Komisija ističe, kao prvo, da Kraljevina Kambodža i CRF ne ispunjavaju uvjete aktivne procesne legitimacije u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

21 Najprije, Komisija, bez zauzimanja izričitog stajališta o području primjene članka 263. četvrtog stavka UFEU-a u pogledu obuhvaćenosti strane suverene države nadležnošću sudova Unije, ipak zahtijeva od Općeg suda da ispita argumente Vijeća iznesene u predmetu u kojem je donesena presuda od 20. rujna 2019., Venezuela/Vijeće (T-65/18, u žalbenom postupku, EU:T:2019:649), i, konkretno, prigovor prema kojem se treća zemlja ne može smatrati „fizičkom ili pravnom osobom" u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

22 Nadalje, Komisija tvrdi da se pobijana uredba ne odnosi izravno na Kraljevinu Kambodžu i CRF.

23 U tom pogledu Komisija ističe, kao prvo, da pobijana uredba ne proizvodi nikakav pravni učinak u Kambodži i stoga se pravno ne može odnositi na Kraljevinu Kambodžu i CRF.

24 Kao drugo, čak i da je pobijana uredba mogla proizvesti pravne učinke u Kambodži, njome se ne ograničava niti zabranjuje izvoz indijske riže iz Kambodže u Uniju. Komisija dodaje da je pobijana uredba samo posljedica postupovnih uvjeta utvrđenih Uredbom o OSP-u, što dovodi do privremene suspenzije koristi iz programa EBA. Nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju i negativan utjecaj na djelatnosti izvoza u Uniju koji bi pobijana uredba potencijalno mogla uzrokovati Kraljevini Kambodži i CRF-u samo su općeniti činjenični prigovori

25 Kao treće, prema mišljenju Komisije, pravni učinci pobijane uredbe mogu nastupiti samo ako tu uredbu provode carinska tijela država članica i ako nastaju samo na razini uvoznika u Uniju koji nisu stranke u sporu.

26 Kao četvrto, Komisija tvrdi da pobijana uredba zahtijeva da carinska tijela država članica primijene provedbene mjere, tako da ona sama po sebi i bez provedbenih mjera ne proizvodi nikakav konkretan pravni učinak na Kraljevinu Kambodžu i CRF.

27 Naposljetku, Komisija tvrdi da se pobijana uredba ne odnosi osobno na Kraljevinu Kambodžu i CRF.

28 U tom pogledu Komisija ističe, kao prvo, da je pobijana uredba akt opće primjene koji zahtijeva provedbene mjere i koji se na jednak način odnosi na sve postojeće ili potencijalne uvoznike dotičnog proizvoda i pojedinačno ne izdvaja Kraljevinu Kambodžu i CRF.

29 Kao drugo, Komisija ističe da pobijanu uredbu treba razlikovati od mješovitih akata, kao što su antidampinške uredbe, kojima se individualizira predmetni gospodarski subjekt jer ne sadržava nikakvu pojedinačnu odluku kojom se pojedinačno izdvajaju Kraljevina Kambodža i CRF.

30 Kao treće, Komisija tvrdi da pobijana uredba, s obzirom na to da je riječ o aktu opće primjene, ne definira nijednu točnu kategoriju na koju utječe navedena uredba i dodaje da ništa ne upućuje na to da se interesi Kraljevine Kambodže i CRF-a podudaraju s interesima jedne kategorije.

31 Kao četvrto, Komisija tvrdi da, čak i kad bi postojala kategorija na koju se odnosi pobijana uredba, ona ne bi nužno obuhvaćala Kraljevinu Kambodžu i CRF jer ništa ne upućuje na to da oni predstavljaju sve interese takve kategorije.

32 Kao peto, Komisija tvrdi da sama činjenica da su Kraljevina Kambodža i CRF sudjelovali u ispitnom postupku koji je prethodio donošenju pobijane uredbe ne dovodi do njihova posebnog izdvajanja navedenom uredbom.

33 Podredno, Komisija tvrdi da Kraljevina Kambodža i CRF nemaju nikakav osobni pravni interes za pokretanje postupka izravno protiv pobijane uredbe.

34 U tom pogledu Komisija ističe da se pobijana uredba ne primjenjuje na državno područje Kambodže, nego na područje obuhvaćeno zajedničkom carinskom tarifom Unije, tako da ona nema nikakav obvezujući pravni učinak na situaciju Kraljevine Kambodže i CRF-a. Komisija dodaje da pobijana uredba ne sprječava izvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju i da u najboljem slučaju nanosi samo teorijsku i buduću opću činjeničnu štetu u obliku eventualnog smanjenja prodaje. Budući da su subjekti Unije jedini koji snose pravne posljedice pobijane uredbe, ona ne uzrokuje nikakvu osobnu štetu Kraljevini Kambodži ni CRF-u.

35 Kraljevina Kambodža i CRF osporavaju Komisijine argumente.

A. Aktivna procesna legitimacija Kraljevine Kambodže i CRF-a

36 Uvodno valja podsjetiti da je u duhu Ugovorâ osigurati mogućnost izravne tužbe protiv svih odluka koje su donijele institucije i koje su usmjerene na stvaranje pravnog učinka (vidjeti presudu od 23. travnja 1986., Les Verts/Parlament, 294/83, EU:C:1986:166, t. 24. i navedenu sudsku praksu). Stoga se odredbe Ugovorâ koje se odnose na pravo zainteresiranih osoba na pokretanje postupka ne mogu tumačiti restriktivno (presude od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, t. 222. i od 11. srpnja 1996., Métropole télévision i dr./Komisija, T-528/93, T-542/93, T-543/93 i T-546/93, EU:T:1996:99, t. 60.).

37 Naime, Unija je zajednica prava, u smislu da ni njezine države članice ni njezine institucije ne mogu izbjeći nadzor usklađenosti svojih akata s Ugovorima u kojima je utvrđen cjelovit sustav pravnih lijekova i postupaka kojima je svrha Sudu Europske unije omogućiti nadzor zakonitosti akata institucija (vidjeti u tom smislu presudu od 23. travnja 1986., Les Verts/Parlament, 294/83, EU:C:1986:166, t. 23. i 24.).

38 To načelo djelotvorne sudske zaštite opće je načelo prava Unije koje proizlazi iz ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama te je također utvrđeno u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (presude od 27. lipnja 2013., Agrokonsulting-04, C-93/12, EU:C:2013:432, t. 59. i od 5. studenoga 2019., ESB i dr./Trasta Komercbanka i dr., C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P, EU:C:2019:923, t. 55. i 56.).

39 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, dopuštenost tužbe koju je fizička ili pravna osoba podnijela protiv akta koji joj nije upućen, prema članku 263. četvrtom stavku UFEU-a, ovisi o tome priznaje li joj se aktivna procesna legitimacija koja postoji u dva slučaja. S jedne strane, takva tužba može se podnijeti pod uvjetom da se taj akt izravno i osobno odnosi na nju. S druge strane, takva osoba može podnijeti tužbu protiv regulatornog akta koji ne podrazumijeva provedbene mjere ako se isti izravno odnosi na nju (vidjeti presudu od 17. rujna 2015., Mory i dr./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 59. i 91. i navedenu sudsku praksu; rješenje od 12. siječnja 2017., Amrita i dr./Komisija, C-280/16 P, neobjavljeno, EU:C:2017:9, t. 33. i navedenu sudsku praksu, i presudu od 13. ožujka 2018., European Union Copper Task Force/Komisija, C-384/16 P, EU:C:2018:176, t. 32. i navedenu sudsku praksu).

40 U tom pogledu valja istaknuti da se akti kojima se uvode zaštitne mjere izravno i osobno odnose na fizičke i pravne osobe koje mogu dokazati da su određene u aktima Komisije ili da su predmet pripremnih istraga (vidjeti po analogiji presude od 21. veljače 1984., Allied Corporation i dr./Komisija, 239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, t. 10. do 12.; također vidjeti presude od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 73. i 79. i navedenu sudsku praksu, i od 13. rujna 2013., Huvis/Vijeće, T-536/08, neobjavljena, EU:T:2013:432, t. 25. i navedenu sudsku praksu).

41 Sudska praksa navedena u točki 40. ove presude, iako se odnosi na uredbe kojima se uvode antidampinške pristojbe, također je relevantna u ovom slučaju. Naime, već je presuđeno da uvjet prema kojem osoba može podnijeti tužbu protiv uredbe isključivo ako se ona na nju odnosi ne samo

izravno nego i osobno treba tumačiti s obzirom na djelotvornu sudsku zaštitu, uzimajući u obzir različite okolnosti koje tužitelja pojedinačno izdvajaju (vidjeti u tom smislu presude od 25. srpnja 2002., Unión de Pequeños Agricultores/Vijeće, C-50/00 P, EU:C:2002:462, t. 44.; od 1. travnja 2004., Komisija/Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, t. 36., i od 28. travnja 2015., T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, t. 44.).

42 Osim toga, prema sudskoj praksi, uredbe kojima se uvode zaštitne mjere, iako mogu po prirodi i dosegu biti normativne, na način da se primjenjuju na sve zainteresirane gospodarske subjekte, mogu se odnositi osobno na određene fizičke ili pravne osobe zbog posebnih svojstava ili činjenične situacije koja ih razlikuje od svih ostalih osoba (vidjeti presudu od 10. travnja 2003., Komisija/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, t. 65. i navedenu sudsku praksu, i rješenje od 30. travnja 2003., VVG International i dr./Komisija, T-155/02, EU:T:2003:125, t. 40. i 41. i navedenu sudsku praksu; također vidjeti presudu od 17. siječnja 2002., Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, t. 34. i 36.). Stoga se uredbi kojom se uvode zaštitne mjere može priznati mješoviti karakter kao i uredbi koja se odnosi na uvođenje antidampinških pristojbi.

43 Budući da Kraljevina Kambodža i CRF nisu adresati pobijane uredbe, valja s obzirom na ta načela ispitati radi li se o fizičkim ili pravnim osobama na koje se pobijana uredba izravno i osobno odnosi.

1. Što se tiče Kraljevine Kambodže

a) Pojam „fizička ili pravna osoba” u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a

44 U odgovoru na pitanje koje je Opći sud postavio u okviru mjera upravljanja postupkom Komisija je potvrdila da se izričito ne poziva na zapreku vođenju postupka po tužbi Kraljevine Kambodže utemeljenu na pojmu „fizička ili pravna osoba” u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a. Međutim, istaknula je da je pitanje dopuštenosti predmeta pred Općim sudom pitanje koje se odnosi na javni poredak, koje bi po potrebi trebalo ispitati po službenoj dužnosti.

45 U tom pogledu valja podsjetiti da je cilj članka 263. četvrtog stavka UFEU-a pružiti odgovarajuću sudsku zaštitu svim fizičkim ili pravnim osobama na koje se akti institucija Unije izravno i osobno odnose (presuda od 10. lipnja 2009., Poljska/Komisija, T-257/04, EU:T:2009:182, t. 53. i rješenje od 10. lipnja 2009., Poljska/Komisija, T-258/04, neobjavljeno, EU:T:2009:183, t. 61.).

46 Odredbe članka 263. četvrtog stavka UFEU-a treba teleološki tumačiti (vidjeti u tom smislu presudu od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, t. 222.) tako da je načelno isključenje trećih država iz sudske zaštite dodijeljene na temelju tog članka protivno njegovu cilju.

47 Osim toga, iako se treće države ne mogu pozivati na status stranke u sporu koji je državama članicama dodijelio sustav Unije, one ipak imaju barem iste mogućnosti za sudjelovanje u sudskim postupcima koje potonji priznaje pravnim osobama (presuda od 10. lipnja 2009., Poljska/Komisija, T-257/04, EU:T:2009:182, t. 52. i rješenje od 10. lipnja 2009., Poljska/Komisija, T-258/04, neobjavljeno, EU:T:2009:183, t. 60.; mišljenje nezavisnog odvjetnika Poiaresa Madura u predmetu Poljska/Vijeće, C-273/04, EU:C:2007:361, t. 40.).

48 Tako je već presuđeno da, ako subjekt ima pravnu osobnost, on načelno može podnijeti tužbu za poništenje na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a (vidjeti u tom smislu rješenje od 1. listopada 1997., Regione Toscana/Komisija, C-180/97, EU:C:1997:451, t. 10. do 12., i presudu od 22. studenoga 2001., Nederlandse Antillen/Vijeće, C-452/98, EU:C:2001:623, t. 51.).

49 Usto, ni članak 263. četvrti stavak UFEU-a ni bilo koja druga odredba primarnog prava ne isključuju treće države od prava podnošenja tužbe za poništenje (vidjeti u tom smislu presude od 16. srpnja 2014., National Iranian Oil Company/Vijeće, T-578/12, neobjavljena, EU:T:2014:678, t. 36. i od 18. rujna 2015., Iran Liquefied Natural Gas/Vijeće, T-5/13, neobjavljena, EU:T:2015:644, t. 48.).

50 Stoga, u okolnostima nepostojanja isključenja u tekstu Ugovorâ, trećoj državi koja ima pravnu osobnost kako u međunarodnom tako i u unutarnjem pravu ne može se uskratiti osporavanje akta Unije pred Općim sudom ako su ispunjeni uvjeti iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.

51 Stoga izraz „svaka fizička ili pravna osoba” iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a treba razumjeti na način da obuhvaća i države koje nisu članice Unije, kao što je Kraljevina Kambodža.

b) Izravni utjecaj

52 Kad je riječ o pojmu izravnog utjecaja, valja utvrditi da se odluka protiv koje je podnesena tužba izravno odnosi na fizičku ili pravnu osobu ako su ispunjena dva kumulativna uvjeta, odnosno ako osporavana mjera, s jedne strane, izravno proizvodi učinke na pravnu situaciju te osobe i ako se, s druge strane, njome ne daje nikakva diskrecijska ovlast adresatima zaduženima za njezinu provedbu, s obzirom na to da je ona potpuno automatska i proizlazi isključivo iz propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila (vidjeti presudu od 4. prosinca 2019., Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija, C-342/18 P, neobjavljenu, EU:C:2019:1043, t. 38. i navedenu sudsku praksu).

53 U tom pogledu, kao prvo, valja podsjetiti da je, kako bi se utvrdilo proizvodi li akt pravne učinke, potrebno usredotočiti se na njegov predmet, sadržaj, opseg, učinke ili čak pravni i činjenični kontekst u kojem je donesen, a ne na njegovu narav, oblik, naziv, materijalni medij ili potpisnika (vidjeti rješenje od 8. ožujka 2012., Octapharma Pharmazeutika/EMA, T-573/10, EU:T:2012:114, t. 30. i navedenu sudsku praksu).

54 U ovom slučaju članak 22. stavak 1. Uredbe o OSP-u daje državama članicama, kao i određenim trećim osobama, mogućnost da Komisiji skrenu pažnju na postojanje okolnosti zbog kojih bi primjena zaštitnih mjera mogla biti nužna.

55 Pobijanom uredbom, donesenom na temelju članka 22. stavka 1. Uredbe o OSP-u, uvode se zaštitne mjere čiji je cilj ograničiti ozbiljne poteškoće koje je izvoz indijske riže iz Kambodže uzrokovao industriji Unije.

56 Iz članka 1. stavka 1. pobijane uredbe proizlazi da je njezin cilj privremeno ponovno uspostaviti carine zajedničke carinske tarife na uvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže koji konkurira sličnim ili izravno konkurentnim proizvodima kojima se trguje u Uniji. Prema članku 1. stavku 2. pobijane uredbe, carina koja se primjenjuje na indijsku rižu podrijetlom iz Kambodže iznosi 175 eura po toni za prvu godinu, 150 eura po toni za drugu godinu i 125 eura po toni za treću godinu, računajući od dana stupanja na snagu pobijane uredbe. Članak 1. stavak 3. navedene uredbe također predviđa koji će se iznos carine primijeniti u slučaju prilagodbe carine Zajedničke carinske tarife.

57 Prema informacijama koje su dostavili Kraljevina Kambodža i CRF, a koje Komisija nije osporila, izvoz indijske riže iz Kambodže u Uniju predstavlja značajan dio ukupnog izvoza indijske riže podrijetlom iz Kambodže, odnosno između 50 i 70 %. Komisija je također u uvodnoj izjavi 28. pobijane uredbe pojasnila da je uvoz iz Kambodže na kraju razdoblja ispitnog postupka činio 25 % ukupnog uvoza dotičnog proizvoda u Uniju. Stoga valja istaknuti da pobijana uredba može znatno utjecati na gospodarski položaj Kambodže. Osim toga, Komisija je u uvodnoj izjavi 84. pobijane uredbe priznala da bi primjena svih carina Zajedničke carinske tarife na Kambodžu otežala izvoz iz te zemlje.

58 Već je presuđeno da puka činjenica da akt može utjecati na tužiteljevu materijalnu situaciju nije dovoljna da bi se smatralo da se na njega akt izravno odnosi i da samo postojanje posebnih okolnosti može omogućiti osobi koja tvrdi da akt utječe na njezin položaj na tržištu da pokrene postupak na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a (presude od 10. prosinca 1969., Eridania i dr./Komisija, 10/68 i 18/68, EU:C:1969:66, t. 7., i od 18. listopada 2018., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Komisija, T-364/16, EU:T:2018:696, t. 40.).

59 Opći sud podsjeća da je pobijana uredba donesena na temelju Uredbe o OSP-u. Kao što je to Komisija naglasila u uvodnoj izjavi 82. pobijane uredbe, glavni cilj Uredbe o OSP-u jest pomoći zemljama u razvoju u nastojanjima da smanje siromaštvo te promiču dobro upravljanje i održivi razvoj, posebno u otvaranju radnih mjesta, poticanju industrijalizacije i stvaranju dodatnih prihoda u okviru međunarodne trgovine. Program EBA pomaže najsiromašnijim i najnerazvijenijim zemljama na svijetu – u koje se, u skladu s Uredbom o OSP-u, ubraja i Kambodža – ranjivima zbog slabog i neraznovrsnog izvoza, da iskoriste trgovinske mogućnosti i dodjeljuje najnerazvijenijim zemljama povlašteni pristup tržištu Unije koji se sastoji od potpune suspenzije carina Zajedničke carinske tarife.

60 Pobijanom uredbom privremeno se ukida povlašteni pristup tržištu Unije koji je uživala Kraljevina Kambodža kao zemlja navedena u Prilogu IV. Uredbi o OSP-u, u kojoj je preuzet popis zemalja korisnica programa EBA iz članka 1. stavka 2. točke (c) Uredbe o OSP-u. Stoga uspostavljanje zaštitnih mjera mijenja pravne i ekonomske uvjete pod kojima se indijska riža podrijetlom iz Kambodže stavlja na tržište Unije. Prema tome, postoji izravan i bitan utjecaj na pravni položaj Kraljevine Kambodže.

61 Pobijana uredba stoga izravno proizvodi pravne učinke na Kraljevinu Kambodžu jer je tom uredbom Komisija izmijenila pravni položaj Kraljevine Kambodže kao zemlje na koju se primjenjuje potpuna suspenzija carina Zajedničke carinske tarife.

62 Stoga valja odbiti argumente Komisije prema kojima pobijana uredba ne proizvodi nikakav pravni učinak na Kraljevinu Kambodžu i ne utječe na izvoz indijske riže iz Kambodže u Uniju.

63 Također valja odbiti argument Komisije prema kojem se ne utječe izravno na pravni položaj Kraljevine Kambodže jer se zaštitne mjere uvedene pobijanom uredbom primjenjuju samo na uvoznike sa sjedištem u Uniji. Iako je točno da se u pobijanoj uredbi navode mjere koje se u prvom redu primjenjuju na navedene uvoznike, te mjere za učinak imaju izravan utjecaj na kambodžansku državu, koja je, kao što je to navedeno u točkama 57., 59. i 61. ove presude, ograničena u svojoj gospodarskoj aktivnosti zbog primjene tih mjera na sebe.

64 Samo je po sebi razumljivo da je na uvoznicima s poslovnim nastanom u Uniji da primijene navedene mjere jer se akti koje su donijele institucije Unije načelno ne primjenjuju izvan područja Unije. Unatoč tomu, na subjekte na koje se odnosi pobijana uredba mogu se izravno odnositi zaštitne mjere primijenjene u odnosu na njih. Naime, privremena ponovna uspostava carina Zajedničke carinske tarife na uvoz dotičnog proizvoda u Uniju jednaka je ograničavanju pristupa tržištu određenih subjekata, među kojima je i Kraljevina Kambodža, koji su dotad uživali povlašteni pristup Unijinom tržištu putem posebnog sustava carinskih povlastica (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 13. rujna 2018., Almaz-Antey/Vijeće, T-515/15, neobjavljena, EU:T:2018:545, t. 65.).

65 Valja osim toga podsjetiti da sama činjenica da Kraljevina Kambodža ne plaća carine primjenjive na uvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju, jer ih plaćaju uvoznici u Uniju, ne omogućuje zaključak da pobijana uredba ne proizvodi nikakav pravni učinak u pogledu njezine situacije (vidjeti u tom smislu i po analogiji presude od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 12. do 16., i od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće, T-431/12, u žalbenom postupku, EU:T:2018:251, t. 61. i 62.).

66 Kao drugo, valja istaknuti da sama okolnost da se za primjenu akta čije se poništenje traži poduzima nacionalna provedbena mjera ne omogućuje isključenje mogućnosti da se za pojedinog tužitelja smatra da se predmetni akt na njega izravno odnosi, pod uvjetom da država članica koja je zadužena za njegovu primjenu ipak ne raspolaže nikakvom autonomnom diskrecijskom ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 5. listopada 2005., Land Oberösterreich i Austrija/Komisija, T-366/03 i T-235/04, EU:T:2005:347, t. 29. i navedenu sudsku praksu).

67 Naime, ako država članica zadužena za provedbu pobijanog akta ne raspolaže nikakvom autonomnom diskrecijskom ovlasti, nacionalna se odluka donosi automatski i treba smatrati da pobijana odluka izravno utječe na tužiteljev pravni položaj (vidjeti u tom smislu presudu od 10. rujna 2009., Komisija/Ente per le Ville Vesuviane i Ente per le Ville Vesuviane/Komisija, C-445/07 P i C-455/07 P, EU:C:2009:529, t. 45. i 46. i navedenu sudsku praksu).

68 U tom pogledu Opći sud smatra da, uzimajući u obzir tekst članka 1. stavaka 1. do 3. pobijane uredbe, ona državama članicama ne ostavlja nikakvu marginu prosudbe što se tiče dotičnog carinjenja i visine iznosa carine koja se primjenjuje na indijsku rižu podrijetlom iz Kambodže (vidjeti u tom smislu presudu od 14. rujna 1995., Antillean Rice Mills i dr./Komisija, T-480/93 i T-483/93, EU:T:1995:162, t. 63.), tako da je ispunjen i dugi uvjet za izravni utjecaj.

69 Stoga valja zaključiti da se pobijana uredba izravno odnosi na Kraljevinu Kambodžu.

c) Osobni utjecaj

70 Kad je riječ o pojmu osobnog utjecaja iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, kako bi se moglo smatrati da se akt opće primjene koji je donijela institucija Unije osobno odnosi na fizičku ili pravnu osobu, potrebno je da dotični akt utječe na njezinu pravnu situaciju zbog određenih obilježja koja su joj svojstvena ili zbog neke činjenične situacije koja je razlikuje od bilo koje druge osobe, izdvajajući je uslijed toga pojedinačno, poput osoba kojima je odluka upućena (presude od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, t. 223., i od 18. svibnja 1994., Codorniu/Vijeće, C-309/89, EU:C:1994:197, t. 20.; vidjeti također presudu od 10. travnja 2003., Komisija/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, EU:C:2003:217, t. 65. i navedenu sudsku praksu).

71 Iz sudske prakse navedene u točkama 40. do 42. ove presude proizlazi da normativni karakter pobijanog akta ne isključuje mogućnost da se on izravno i osobno odnosi na određene zainteresirane pravne ili fizičke osobe (presuda od 18. svibnja 1994., Codorniu/Vijeće, C-309/89, EU:C:1994:197, t. 19.; vidjeti također presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 72. i navedenu sudsku praksu; presudu od 14. rujna 1995., Antillean Rice Mills i dr./Komisija, T-480/93 i T-483/93, EU:T:1995:162, t. 66.).

72 Stoga, suprotno onomu što tvrdi Komisija, činjenica da je cilj pobijane uredbe ponovno uspostaviti carine zajedničke carinske tarife u pogledu svih uvoza dotičnog proizvoda u Uniju ne dovodi do *de facto* nemogućnosti da se navedena uredba osobno odnosi na određene fizičke ili pravne osobe.

73 S obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 42. ove presude, također valja odbiti argument Komisije kojim se želi odbaciti mogućnost da uredba kojom se uvode zaštitne mjere, poput one koja se pobija u ovom slučaju, ima mješovitu narav, na isti način kao i antidampinške i antisubvencijske uredbe.

74 Budući da se pobijanom uredbom uvode zaštitne mjere opće primjene, valja utvrditi da se, kao što to pravilno tvrdi Komisija, ona može primijeniti na svaku osobu koja je spremna i sposobna izvoziti dotični proizvod u Uniju. Međutim, to ne znači da se u određenim okolnostima navedena uredba ne može osobno odnositi na određene fizičke ili pravne osobe i da one kao takve potpadaju pod određenu kategoriju.

75 Dakle, činjenica da osoba sudjeluje na bilo koji način u postupku čiji je rezultat donošenje akta Europske unije može tu osobu pojedinačno izdvojiti u pogledu predmetnog akta, što nužno podrazumijeva da taj akt u odnosu na nju proizvodi obvezujuće pravne učinke, ako se primjenjivim propisima Unije toj osobi dodjeljuju određena postupovna jamstva (vidjeti u tom smislu presude od 4. listopada 1983., Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, t. 31.; od 17. siječnja 2002., Rica Foods/Komisija, T-47/00, EU:T:2002:7, t. 55., i rješenje od 14. prosinca 2005., Arizona Chemical i dr./Komisija, T-369/03, EU:T:2005:458, t. 72.).

76 Osim toga, sudska zaštita koju uživa fizička ili pravna osoba u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a mora se utvrditi na temelju posebnosti situacije te osobe u odnosu na bilo koju drugu zainteresiranu osobu. Dakle, ono što je odlučujuće za identificiranje osoba na koje se osobno odnosi odluka kojom se donosi zaštitna mjera jest sudska zaštita koju uživaju, na temelju prava Unije, zemlje ili područja te zainteresirani poduzetnici protiv kojih se donosi zaštitna mjera (vidjeti u tom smislu presudu od 11. veljače 1999., Antillean Rice Mills i dr./Komisija, C-390/95 P, EU:C:1999:66, t. 28.).

77 Činjenica da Komisija na temelju posebnih odredbi ima obvezu uzeti u obzir posljedice akta koji namjerava donijeti na položaj određenih fizičkih ili pravnih osoba također može pojedinačno izdvojiti potonje (vidjeti u tom smislu presudu od 14. rujna 1995., Antillean Rice Mills i dr./Komisija, T-480/93 i T-483/93, EU:T:1995:162, t. 67. i navedenu sudsku praksu).

78 U ovom se slučaju pobijana uredba izričito i posebno odnosi na Kraljevinu Kambodžu. Naime, ona je u naslovu pobijane uredbe poimence određena kao zemlja u odnosu na koju su uvedene zaštitne mjere.

79 Što se tiče postupovnih jamstava koja uživa Kraljevina Kambodža kao zemlja u odnosu na koju su donesene zaštitne mjere, valja utvrditi da članak 22. stavak 4. Uredbe o OSP-u predviđa da je Komisija ovlaštena donijeti delegirane akte kako bi utvrdila pravila koja se odnose na postupak donošenja općih zaštitnih mjera, osobito u pogledu prava stranaka.

80 Na tom temelju donesena je Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1083/2013 od 28. kolovoza 2013. o utvrđivanju pravila u pogledu postupaka privremenog opoziva carinskih povlastica i usvajanju općih zaštitnih mjera iz Uredbe o OSP-u (SL 2013., L 293, str. 16., u daljnjem tekstu: Delegirana uredba).

81 Sukladno postupovnim pravilima utvrđenima Delegiranom uredbom, državi korisnici programa EBA kao i „zainteresiranim strankama”, definiranima u članku 22. stavku 3. Uredbe o OSP-u, kao strankama na koje se odnose proizvodnja, distribucija ili prodaja uvoza podrijetlom iz zemlje korisnice jednog od povlaštenih sustava i sličnih ili izravno konkurentnih proizvoda, priznat će se određeni broj postupovnih prava i jamstava.

82 Osim svojstva zemlje korisnice programa EBA, Kraljevini Kambodži također je priznat status „zainteresirane strane”. Naime, iz uvodne izjave 19. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija uvrstila kambodžansku vladu na popis „zainteresiranih strana” koje su istaknule svoja očitovanja nakon što je Komisija dostavila svoja utvrđenja.

83 Tako je Delegiranom uredbom predviđeno da Kraljevina Kambodža, kao zemlja korisnica programa EBA, i sve druge zainteresirane strane imaju pravo biti obaviještene o pokretanju istrage i pravo da im se dostavi cjelovit tekst pisane pritužbe (članak 10. stavak 2. Delegirane uredbe). Komisija je tijekom istrage obvezna uzeti u obzir stajališta zainteresiranih stranaka ako su popraćena dostatnim dokazima (članak 11. stavak 2. Delegirane uredbe). Kasnije, kada Komisija dostavi ključne razloge na temelju kojih donosi odluku, te iste stranke također mogu dostaviti svoja očitovanja koja Komisija uzima u obzir (članak 17. stavci 3. i 5. Delegirane uredbe).

84 Kraljevina Kambodža, kao zemlja korisnica programa EBA, i sve druge zainteresirane strane usto imaju pravo, na pisani zahtjev, pristupiti spisu koji je sastavila Komisija nakon pokretanja istrage. One se mogu upoznati sa svim informacijama koje se u njemu nalaze i na njih odgovoriti. Njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su popraćeni dostatnim dokazima (članak 14. stavak 2. Delegirane uredbe). Navedena uredba također dodjeljuje državi korisnici programa EBA i zainteresiranim stranama pravo na raspravu pred Komisijom (članak 15. stavak 1. Delegirane uredbe) i pravo da zatraže intervenciju službenika za usmene rasprave (članak 16. stavak 1. Delegirane uredbe).

85 Što se tiče aktivnog sudjelovanja Kraljevine Kambodže u ispitnom postupku, nesporno je da je Kraljevina Kambodža sudjelovala tijekom postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe. Naime, u uvodnoj izjavi 19. te uredbe Komisija se poziva na primjedbe koje je iznijela kambodžanska vlada kao zainteresirana strana. Druga upućivanja na aktivno sudjelovanje Kraljevine Kambodže ili kambodžanske vlade u ispitnom postupku koji je vodila Komisija navedena su u uvodnim izjavama 34., 41., 52., 72. i 73. pobijane uredbe.

86 Iako samo aktivno sudjelovanje u ispitnom postupku nije samo po sebi dovoljno za ocjenu osobnog utjecaja na fizičku ili pravnu osobu, ono ipak nije irelevantno. Naime, tužiteljevo aktivno sudjelovanje u ispitnom postupku, primjerice dostavom informacija i podnošenjem pisanih očitovanja relevantni je element za utvrđivanje postojanja osobnog utjecaja (vidjeti u tom smislu presude od 16. travnja 2015., TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, t. 24. do 26., i od 11. srpnja 1996., Sinochem Heilongjiang/Vijeće, T-161/94, EU:T:1996:101, t. 47.).

87 Što se tiče nužnosti da se uzmu u obzir posljedice pobijane uredbe na situaciju Kraljevine Kambodže, Opći sud zaključuje da, kao što to proizlazi iz točaka 56. do 59. ove presude, pobijana uredba, time što privremeno suspendira zaštitu koju je Kraljevina Kambodža uživala na temelju Uredbe o OSP-u, može potonjoj prouzročiti znatnu gospodarsku štetu s obzirom na važnost koju izvoz indijske riže u Uniju predstavlja za gospodarstvo te zemlje.

88 Sama Komisija je istaknula cilj Uredbe o OSP-u kao razlog kojim se opravdava postupna liberalizacija zaštitnih mjera tijekom razdoblja od tri godine te je stoga smatrala da bi postupno smanjenje stope primjenjivih carina moralo biti dovoljno za industriju Unije u borbi protiv pogoršanja gospodarskog ili financijskog stanja (uvodne izjave 81. do 85. pobijane uredbe).

89 Opći sud na temelju prethodno navedenog smatra da se prilikom donošenja zaštitnih mjera Komisija treba, ako okolnosti slučaja tome ne predstavljaju prepreku, informirati o negativnim posljedicama koje bi ta odluka mogla imati za gospodarstvo Kraljevine Kambodže, kao zemlje korisnice programa EBA, i na druge zainteresirane strane, te iz toga zaključuje da treba smatrati, u svrhu dopuštenosti tužbe, da se te mjere osobno odnose na njih, kao na članove uskog kruga fizičkih ili pravnih osoba koje je Komisija odredila ili ih može odrediti, a koje su posebno pogođene pobijanom uredbom (vidjeti u tom smislu presude od 17. siječnja 1985., Piraiki-Patraiki/Komisija, 11/82, EU:C:1985:18, t. 28. i 31., i od 11. veljače 1999., Antillean Rice Mills i dr./Komisija, C-390/95 P, EU:C:1999:66, t. 25. i navedenu sudsku praksu).

90 Komisijina obveza da uzme u obzir posebnu situaciju Kraljevine Kambodže pojačana je utvrđenjem da donošenje zaštitnih mjera na temelju članka 26. Uredbe o OSP-u povređuje i odstupa od slobode izvoza koja proizlazi iz povlaštenog pristupa Kraljevine Kambodže tržištu Unije na temelju Uredbe o OSP-u.

91 Kad odluka utječe na skupinu osoba koje su bile određene ili odredive u trenutku donošenja tog akta prema kriterijima koji su svojstveni članovima skupine, ta se odluka može osobno odnositi na te osobe kao na dio uskoga kruga ekonomskih operatora, a to može posebno biti slučaj kada se odlukom mijenjaju prava koja su te osobe stekle prije njezina donošenja (vidjeti presudu od 27. veljače 2014., Stichting Woonpunt i dr./Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, t. 59. i navedenu sudsku praksu). U ovom slučaju Kraljevina Kambodža dio je zatvorene kategorije, kao zemlja korisnica programa EBA,

koja je određena u pobijanoj uredbi i koja je aktivno sudjelovala u postupku koji je doveo do donošenja pobijane uredbe i u pogledu koje su uzete u obzir posljedice zaštitnih mjera kako bi se utvrdile carine Zajedničke carinske tarife.

92 Iz točaka 79. do 91. ove presude proizlazi da se Kraljevina Kambodža nalazi u situaciji koja se razlikuje od situacije svih drugih osoba.

93 Stoga valja zaključiti da se pobijana uredba osobno odnosi na Kraljevinu Kambodžu i da ona stoga ima aktivnu procesnu legitimaciju u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, bez potrebe za utvrđivanjem čini li ta uredba regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere u smislu drugog slučaja predviđenog sudskom praksom navedenom u točki 39. ove presude..

2. Što se tiče CRF-a

94 Iako iz ustaljene sudske prakse proizlazi da, kad se povodom jedne i iste tužbe koju je podnijelo više tužitelja ustanovi aktivna procesna legitimacija jednog od njih, nije potrebno ispitivati aktivnu procesnu legitimaciju drugih (vidjeti u tom smislu presude od 24. ožujka 1993., CIRFS i dr./Komisija, C-313/90, EU:C:1993:111, t. 31., i od 9. srpnja 2007., Sun Chemical Group i dr./Komisija, T-282/06, EU:T:2007:203, t. 50. i navedenu sudsku praksu), Opći sud će, cjelovitosti radi, razmotriti pitanje dopuštenosti tužbe u pogledu CRF-a.

95 Uvodno valja podsjetiti da je sudska praksa priznala dopuštenost tužbi udruženjâ u trima točno određenim slučajevima. Radi se, kao prvo, o slučaju u kojem neka zakonska odredba izričito priznaje strukovnim udruženjima niz postupovnih mogućnosti, kao drugo, o slučaju u kojem udruženje predstavlja interese poduzetnika koji sami imaju aktivnu procesnu legitimaciju i, kao treće, o slučaju u kojem je udruženje individualizirano s obzirom na utjecaj na svoje vlastite interese kao udruženja, osobito ako akt čije se poništenje traži utječe na njegov položaj pregovarača (vidjeti rješenje od 30. rujna 1997., Federolio/Komisija, T-122/96, EU:T:1997:142, t. 61. i navedenu sudsku praksu i presudu od 15. siječnja 2013., Aiscat/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

96 U ovom slučaju CRF tvrdi da djeluje u ime svojih članova i za vlastiti račun, tako da se u biti poziva na drugi i treći slučaj. Stoga valja utvrditi odnosi li se pobijana uredba izravno i osobno na, s jedne strane, CRF i na, s druge strane, njegove članove.

97 Opći sud smatra svrsishodnim ispitati, kao prvo, drugi slučaj iz točke 94. ove presude, to jest onaj u kojem udruženje zastupa interese poduzetnika članova koji sami imaju aktivnu procesnu legitimaciju.

98 U tom se slučaju aktivna procesna legitimacija udruženja temelji na zaključku prema kojem tužba koju podnosi udruženje predstavlja postupovnu pogodnost jer omogućuje da se izbjegne podnošenje velikog broja različitih tužbi protiv istih akata, uzimajući u obzir to da je udruženje zamijenilo jednog ili više svojih članova čije interese zastupa i da su sami ti članovi bili u situaciji da podnesu dopuštenu tužbu (vidjeti u tom smislu presudu od 6. srpnja 1995., AITEC i dr./Komisija, T-447/93 do T-449/93, EU:T:1995:130, t. 60.).

99 Stoga valja ispitati jesu li članovi CRF-a bili u situaciji koja je omogućavala podnošenje tužbe na temelju članka 263. četvrtog stavka UFEU-a. Budući da ti poduzetnici nisu adresati pobijane uredbe, treba ispitati odnosi li se ona na njih izravno i osobno.

100 Najprije, iz sudske prakse navedene u točkama 40. do 42. ove presude proizlazi da nije isključeno da se uredba kojom se uvode zaštitne mjere, koja je po svojoj naravi i općoj primjeni normativnog karaktera, jer se primjenjuje na sve zainteresirane gospodarske subjekte, može izravno i osobno odnositi na neke od njih, među kojima su, osobito, pod određenim uvjetima proizvođači i izvoznici navedenog proizvoda.

101 Takvi akti mogu se izravno i osobno odnositi na poduzetnike proizvođače i izvoznike indijske riže podrijetlom iz Kambodže kojima se pripisuju ozbiljne poteškoće koje su nastale ili bi mogle nastati industriji Unije, na temelju podataka o njihovoj komercijalnoj djelatnosti. To je slučaj s poduzetnicima proizvođačima i izvoznicima koji mogu dokazati da su identificirani u aktima Komisije ili da su obuhvaćeni pripremnim ispitnim postupcima (vidjeti u tom smislu presude od 21. veljače 1984., Allied Corporation i dr./Komisija, 239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, t. 11. i 12. i od 7. svibnja 1987., NTN Toyo Bearing i dr./Vijeće, 240/84, EU:C:1987:202, t. 5.).

102 Stoga će se Opći sud konkretnije baviti pitanjem aktivne procesne legitimacije CRF-a u ime njegovih članova koje je Komisija identificirala u pobijanoj uredbi ili koji su obuhvaćeni postupkom koji je doveo do donošenja pobijane uredbe.

a) Izravni utjecaj na identificirane ili obuhvaćene članove CRF-a

103 Kao prvo, valja istaknuti da iz sudske prakse navedene u točkama 100. i 101. ove presude proizlazi da se ne može smatrati da se uredba kojom se uvode zaštitne mjere izravno odnosi na poduzetnika samo zato što ima svojstvo proizvođača proizvoda koji podliježe toj carini s obzirom na to da je u tom pogledu svojstvo izvoznika ključno. Naime, iz te sudske prakse proizlazi da se izravan utjecaj uredbe kojom se uvode zaštitne mjere na određene proizvođače i izvoznike dotičnog proizvoda odnosi osobito na činjenicu da im se pripisuju ozbiljne poteškoće koje su nastale ili bi mogle nastati industriji Unije. Međutim, proizvođaču koji ne izvozi ono što je proizveo na tržište Unije, nego se ograničava na prodaju proizvoda na svojem nacionalnom tržištu, ne može se staviti na teret odgovornost za takve poteškoće (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2019., Vijeće/Growth Energy i Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, t. 74.).

104 U ovom slučaju iz uvodnih izjava 8., 35. i 38. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija navela da je primila trinaest odgovora proizvođača izvoznika iz Kambodže na postupak uzorkovanja. Tri od njih prvotno su bila odabrana na temelju najvećeg obujma izvoza u Uniju. Nakon detaljnije analize i očitovanja primljenih od CRF-a, Komisija je zamijenila dva izvoznika iz Kambodže te je pojasnila da je u konačnici samo jedno društvo izvoznik iz Kambodže odgovorilo na upitnik. Stoga se ne osporava svojstvo izvoznika kambodžanskih društava obuhvaćenih ispitnim postupkom i uzorkovanjem. Isto tako, Komisija ne osporava da su kambodžanski izvoznici koji su tako identificirani i obuhvaćeni postupkom koji je doveo do donošenja pobijane uredbe članovi CRF-a. Među njima društvo Amru Rice (Cambodia) Co., Ltd poimence je identificirano u pobijanoj uredbi, a društvo Golden Rice (Cambodia) Co., Ltd. odgovorilo je na upitnik koji je poslala Komisija.

105 Osim toga, poslovna politika kambodžanskih izvoznika izravno je utjecala na podnošenje zahtjeva za ispitni postupak podnesenog Komisiji, koji je doveo do donošenja pobijane uredbe. Osim toga, iz uvodnih izjava 62. do 64. pobijane uredbe proizlazi da su izvoz proizvoda članova CRF-a na tržište Unije i njihove poslovne djelatnosti izravno dovele do utvrđenja o postojanju ozbiljnih poteškoća u industriji Unije.

106 Kao drugo, što se tiče postojanja učinaka na pravni položaj dotičnih fizičkih ili pravnih osoba, iz točaka 52. do 62. ove presude proizlazi da pobijana uredba, s obzirom na to da ponovno uvodi carine Zajedničke carinske tarife na indijsku rižu podrijetlom iz Kambodže koju članovi izvoznici CRF-a izvoze u Uniju, mijenja materijalnu situaciju navedenih članova. Stoga je nesporno da ponovna uspostava carina Zajedničke carinske tarife otežava izvoz u Uniju, što je Komisija priznala u uvodnoj

izjavi 84. pobijane uredbe. Osim toga, pobijanom uredbom mijenja se i njihov pravni položaj. Naime, navedenom se uredbom mijenjaju prava priznata kambodžanskim izvoznicima Uredbom o OSP-u na povlašten pristup tržištu Unije potpunom suspenzijom carina Zajedničke carinske tarife.

107 Kao treće, s obzirom na načela izložena u točkama 63. do 65. ove presude, valja odbiti Komisijin argument prema kojem nema izravnog utjecaja na pravni položaj članova izvoznika CRF-a s obzirom na to da se zaštitne mjere uvedene pobijanom uredbom primjenjuju samo na uvoznike sa sjedištem u Uniji. Naime, te mjere za učinak imaju izravan utjecaj na članove izvoznike CRF-a, kojima se ograničava njihova gospodarska djelatnost. Privremena ponovna uspostava carina Zajedničke carinske tarife na uvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju jednaka je ograničenju pristupa tržištu Unije izvoznicima koji su ranije imali povlašten pristup tržištu Unije putem posebnog sustava carinskih povlastica. Stoga sama činjenica da članovi izvoznici CRF-a ne plaćaju carine primjenjive na uvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju, nego to čine uvoznici, ne dovodi do zaključka da pobijana uredba ne proizvodi nikakav učinak na njihov pravni položaj.

108 Kao četvrto, uredba kojom se uvode takve mjere izravno se odnosi na društvo čiji su proizvodi predmet zaštitnih mjera jer ona obvezuje carinska tijela država članica da ubiru uvedene carine a da im pritom nije ostavljena nikakva margina prosudbe (vidjeti u tom smislu presude od 25. rujna 1997., Shanghai Bicycle/Vijeće, T-170/94, EU:T:1997:134, t. 41. i navedenu sudsku praksu i od 19. studenoga 1998., Champion Stationery i dr./Vijeće, T-147/97, EU:T:1998:266, t. 31.). U ovom slučaju u točkama 66. i 68. ove presude već je utvrđeno da pobijana uredba ne ostavlja nikakvu marginu prosudbe adresatima zaduženima za njezinu provedbu.

109 Stoga valja zaključiti da se pobijana uredba izravno odnosi na člana izvoznika CRF-a kojeg je Komisija identificirala u toj uredbi te na članove izvoznike CRF-a koji su identificirani i obuhvaćeni postupkom koji je doveo do donošenja pobijane uredbe.

b) Osobni utjecaj na identificirane ili obuhvaćene članove CRF-a

110 Kao što je već navedeno u točkama 42., 71. do 77., 100. i 101. ove presude, normativni karakter pobijane uredbe ne isključuje mogućnost da se navedena uredba osobno odnosi na određene poduzetnike zbog obilježja koja su samo njima svojstvena i po kojima se razlikuju od svih drugih osoba.

111 U tom pogledu valja ponajprije istaknuti da na sudsku zaštitu poduzetnika na koje se osobno odnose zaštitne mjere ne može utjecati sama okolnost da se mjere uvode u odnosu na državu, a ne pojedinačne poduzetnike (vidjeti u tom smislu presudu od 25. rujna 1997., Shanghai Bicycle/Vijeće, T-170/94, EU:T:1997:134, t. 38.). Tako činjenica da su zaštitne mjere iz pobijane uredbe uvedene na nacionalnoj razini, a ne u odnosu na identificirane izvoznike, ne može sama po sebi biti prepreka sudskoj zaštiti članova izvoznika CRF-a.

112 U svakom slučaju, već je presuđeno da se može smatrati da se pobijana uredba osobno odnosi na u njoj pojedinačno navedenog proizvođača izvoznika (vidjeti u tom smislu presudu od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, t. 28. i navedenu sudsku praksu). U ovom slučaju iz točke 104. ove presude proizlazi da je društvo Amru Rice (Cambodia) Co. pojedinačno navedeno u pobijanoj uredbi i da je Komisija identificirala druge članove izvoznike CRF-a tijekom postupka uzorkovanja i ispitnog postupka.

113 Nadalje, što se tiče postupovnih jamstava članova CRF-a, kao izvoznika iz Kambodže, valja utvrditi da se, u skladu s postupovnim pravilima utvrđenima Delegiranom uredbom, izvoznicima indijske riže podrijetlom iz Kambodže kao i „zainteresiranim stranama”, u smislu članka 22. stavka 3. Uredbe o OSP-u, priznaje određeni broj postupovnih prava i jamstava.

114 Tako Delegirana uredba predviđa da izvoznici i sve druge zainteresirane strane imaju pravo biti obaviještene o pokretanju ispitnog postupka i pravo na dostavu cjelovitog teksta pisane pritužbe (članak 10. stavak 2. Delegirane uredbe). Ako Komisija želi obaviti provjere, uključujući u trećim zemljama, kako bi ispitala, među ostalim, poslovne knjige izvoznika, mora dobiti suglasnost gospodarskih subjekata na koje se ti posjeti odnose i obavijestiti ih o prirodi informacija koje treba provjeriti i dostaviti (članak 12. Delegirane uredbe). Zainteresiranim stranama također se priznaju druga prava detaljno navedena u točkama 83. i 84. ove presude.

115 U tom pogledu valja podsjetiti da iz točke 104. ove presude proizlazi da nije sporno da kambodžanska društva obuhvaćena postupkom uzorkovanja i ispitnim postupkom imaju svojstvo izvoznika i da su ti izvoznici članovi CRF-a. Osim toga, Komisija je imenovala društvo Amru Rice (Cambodia) CO., člana izvoznika CRF-a, na popis „zainteresiranih strana”.

116 Osim toga, što se tiče aktivnog sudjelovanja članova izvoznika CRF-a u postupku koji je doveo do donošenja pobijane uredbe, iz točaka 104. i 115. ove presude proizlazi da je Komisija odabrala određen broj članova izvoznika CRF-a koji su sudjelovali u uzorkovanju i ispitnom postupku. Komisija je priznala da se koristila, koliko je to bilo moguće, informacijama i primjedbama članova izvoznika CRF-a koji su sudjelovali u ispitnom postupku (uvodne izjave 8., 19., 35. i 38. pobijane uredbe).

117 Činjenica da je Komisija odlučila ne uzeti u obzir informacije koje su pružili određeni poduzetnici koji su sudjelovali u pripremnom ispitnom postupku ne dovodi u pitanje mogućnost da ti poduzetnici istaknu svoje sudjelovanje u potporu dokazivanju da su pojedinačno izdvojeni. Izvoznici koji su sudjelovali u postupku uzorkovanja, kao i oni koji su prvotno bili odabrani, sudjelovali su u pripremnom ispitnom postupku te ih je Komisija ispitala u okviru postupka koji je doveo do donošenja pobijane uredbe. Taj se zaključak ne dovodi u pitanje činjenicom da je Komisija konačno odlučila da neće prihvatiti informacije koje su pružili ti izvoznici (vidjeti u tom smislu presudu od 11. srpnja 1996., Sinochem Heilongjiang/Vijeće, T-161/94, EU:T:1996:101, t. 47.).

118 Osim toga, kad je riječ o obvezi Komisije da uzme u obzir posljedice akta koji namjerava donijeti na situaciju proizvođača izvoznika koji su članovi CRF-a, iz uvodnih izjava 81. i 84. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija priznala – time što je navela da Kambodža „pune tri godine ne bi bil[a] suočen[a] s punim carinama, što bi otežalo izvoz, ali bi s vremenom mogl[a] izvoziti više indijske riže u Uniju” – da je navedena uredba imala negativne posljedice po gospodarski položaj kambodžanskih izvoznika i mogućnost njihova izvoza indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju. Također je uzela u obzir te posljedice kako bi odlučila da će biti dovoljno postupno smanjenje stope carine Zajedničke carinske tarife.

119 Konačno, valja dodati da osobni utjecaj može postojati kada je riječ o fizičkim ili pravnim osobama zbog kojih su donesene zaštitne mjere na temelju informacija o njihovoj poslovnoj djelatnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 18. listopada 2018., Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, t. 33. i navedenu sudsku praksu).

120 U ovom slučaju iz uvodnih izjava 27. do 42. i 61. do 64., 66. do 68., 76. i 77. pobijane uredbe proizlazi da je Komisija upotrijebila Eurostatove podatke o uvozu iz Kambodže, dakle o uvozu proizvoda kambodžanskih poduzetnikâ izvoznika, u apsolutnim brojkama i tržišnim udjelima, kao i o njihovim cijenama te je povećanje tog uvoza izričito povezala s ozbiljnim poteškoćama nastalima industriji Unije, koje su, prema mišljenju Komisije, opravdavale zaštitne mjere. Stoga se pobijana uredba osobno odnosi na člana izvoznika CRF-a koji je pojedinačno naveden u pobijanoj uredbi te na članove izvoznike CRF-a koje je identificirala Komisija i koji su obuhvaćeni postupkom uzorkovanja i ispitnim postupkom jer su zaštitne mjere donesene korištenjem podataka o njihovoj poslovnoj djelatnosti.

121 S obzirom na prethodno navedeno, članove CRF-a koji su izvoznici indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju valja smatrati dijelom zatvorene kategorije u smislu sudske prakse, koji su pojedinačno navedeni i koji su sudjelovali u postupku u kojem je donesena navedena uredba, čiji su

podaci koji se odnose na njihovu poslovnu djelatnost korišteni kako bi im se nametnule zaštitne mjere i u pogledu kojih su posljedice navedenih mjera uzete u obzir za potrebe određivanja carina Zajedničke carinske tarife. Pobijana uredba stoga se osobno odnosi na te poduzetnike.

122 Stoga valja zaključiti da CRF ima aktivnu procesnu legitimaciju u ime onih svojih članova izvoznika indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju, na koje se pobijana uredba izravno i osobno odnosi a da nije potrebno razmatrati pitanje ima li CRF aktivnu procesnu legitimaciju za postupanje osobno ili u ime onih svojih članova koje Komisija nije identificirala ili koji nisu bili obuhvaćeni postupkom koji je doveo do donošenja pobijane uredbe niti je potrebno utvrđivati predstavlja li pobijana uredba regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere u smislu drugog slučaja predviđenog sudskom praksom navedenom u točki 39. ove presude.

B. Pravni interes Kraljevine Kambodže i CRF-a za podnošenje tužbe protiv pobijane uredbe

123 Budući da je Komisija podredno istaknula argument o nepostojanju pravnog interesa Kraljevine Kambodže i CRF-a, Opći sud podsjeća da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi, tužba za poništenje koju podnosi fizička ili pravna osoba dopuštena samo pod pretpostavkom da ta osoba ima interes da pobijani akt bude poništen. Takav interes pretpostavlja da poništenje tog akta može samo po sebi imati pravne posljedice i da tužba tako može svojim rezultatom donijeti korist stranci koja ju je podnijela (vidjeti u tom smislu presude od 17. rujna 2009., Komisija/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, t. 63.; od 21. prosinca 2011., ACEA/Komisija, C-319/09 P, neobjavljena, EU:C:2011:857, t. 67.; od 27. veljače 2014., Stichting Woonpunt i dr./Komisija, C-132/12 P, EU:C:2014:100, t. 67., i od 27. veljače 2014., Stichting Woonlinie i dr./Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, t. 54.).

124 Tužiteljev pravni interes mora biti stvaran i postojeći. Ne smije se odnositi na buduću ili hipotetsku situaciju. Taj interes u odnosu na predmet tužbe mora postojati u trenutku njezina podnošenja, inače će tužba biti nedopuštena, i mora nastaviti postojati sve do donošenja sudske odluke, inače će postupak biti obustavljen (vidjeti presude od 17. rujna 2015., Mory i dr./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 56. i 57. i navedenu sudsku praksu i od 10. travnja 2019., Deutsche Post/Komisija, T-388/11, EU:T:2019:237, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

125 Na tužitelju je da dokaže svoj pravni interes. Ako se interes na koji se poziva tužitelj tiče neke buduće pravne situacije, on mora dokazati da je šteta u slučaju te situacije već sigurna. Stoga se tužitelj ne može pozivati na buduće i neizvjesne situacije kako bi opravdao svoj pravni interes da zatraži poništenje pobijanog akta (vidjeti presudu od 30. travnja 2014., Hagenmeyer i Hahn/Komisija, T-17/12, EU:T:2014:234, t. 39. i navedenu sudsku praksu).

126 U ovom slučaju Opći sud podsjeća da je već utvrđeno da pobijana uredba proizvodi učinke kako na gospodarski tako i na pravni položaj Kraljevine Kambodže i članova izvoznika CRF-a.

127 S obzirom na to da pobijana uredba utječe na aktivnosti Kraljevine Kambodže i CRF-a, poništenje carina Zajedničke carinske tarife koje su ponovno uvedene navedenom uredbom i koje se obračunavaju na uvoz indijske riže podrijetlom iz Kambodže u Uniju može donijeti osobnu korist Kraljevini Kambodži i CRF-u.

128 Stoga valja zaključiti da Kambodža i CRF, u ime svojih članova izvoznika obuhvaćenih ispitnim postupkom koji je doveo do donošenja pobijane uredbe, imaju interes zahtijevati njezino poništenje.

129 Sudska praksa na koju se poziva Komisija ne dovodi taj zaključak u pitanje.

130 Naime, u presudi od 21. prosinca 2016., Vijeće/Front Polisario (C-104/16 P, EU:C:2016:973), Sud je odlučivao o pitanju primjene sporazuma o liberalizaciji od strane tijela treće države na zemljopisnom području koje je predmet teritorijalnih zahtjeva. Stoga je ondje bila riječ o međunarodnopravnom pitanju priznanja granica određenog područja, a ne o pitanju učinaka uredbe koja pripada području trgovinske politike Unije.

131 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da prigovor nedopuštenosti treba odbiti.

Troškovi

132 Na temelju članka 133. Poslovnika, odluka o troškovima donosi se u presudi ili rješenju kojim se završava postupak. Budući da se ovim rješenjem ne završava postupak, o troškovima će se odlučiti naknadno.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (peto prošireno vijeće)

rješava:

1. Prigovor nedopuštenosti se odbija.

2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

U Luxembourgu 10. rujna 2020.

Tajnik
E. Coulon

Vršitelj dužnosti predsjednika
S. Papasavvas